

8-9

//430306

August - September 1997

ISSN 0353-9237

K NJIŽNIČARSKE
N OVICE

Strokovno posvetovanje in skupščina Zveze bibliotekarskih društev
Slovenije
"KNJIŽNIČARJI PRED NOVIMI IZZIVI"
Portorož, Avditorij, 27. - 29. oktober 1997

P R I J A V N I C A - R A Č U N

Prijavljam udeležbo na strokovnem posvetovanju ZBDS:

Ime in priimek: _____

Knjižnica/ustanova: _____

Delovno mesto: _____

Naslov: _____

Tel./Fax: _____ E-mail: _____

Društvo bibliotekarjev: _____

Plačana članarina za leto 1997: da, kdaj _____ ne

Kotizacija plačana do 31. avgusta 1997 znaša 20.000 SIT za člane društev bibliotekarjev (ki imajo plačano članarino za leto 1997) in 25.000 SIT za ostale udeležence.

Kotizacija plačana med 1. septembrom in 10. oktobrom 1997 znaša za člane društev bibliotekarjev 25.000 SIT in za ostale udeležence 30.000 SIT. Po 10. oktobru znaša kotizacija za vse prijavljene 30.000 SIT.

Kotizacijo vplačate na žiro račun ZBDS Ljubljana, 50100-678-47436. Prosimo vas, da *prijavnici priložite dokazilo o vplačilu*.

V primeru, da plačate kotizacijo, upoštevajte to prijavnico kot račun.

Datum: _____

Podpis: _____

ODPOVED UDELEŽBE: Odpoved že prijavljene udeležbe je potrebno v pisni obliki nasloviti na Tajništvo ZBDS.

VRAČILO ŽE PLAČANE KOTIZACIJE: odpoved pred 10. oktobrom 1997: 50%, odpoved po 10. oktobru 1997: -

Vračilo dela kotizacije bo izvedeno v roku 30 dni po končanem posvetovanju.

Prijave sprejemamo najkasneje do 20. oktobra 1997 na naslov: Tajništvo ZBDS, Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Dodatne informacije: Stanislav BAHOR, tel.: 061/224-975 ali Melita AMBROŽIČ, tel.: 061/12-55-014

REZERVACIJA HOTELA

Portorož, 27. - 29. oktober 1997

Ime in priimek: _____

Knjižnica/ustanova: _____

Delovno mesto: _____

Naslov: _____

Tel./Fax: _____ E-mail: _____

Datum prihoda: _____ Datum odhoda: _____

Ime osebe, s katero boste delili sobo: _____

Število enoposteljnih sob je omejeno.

V primeru zasedenosti zelenega hotela vam bo Avditorij potrdil rezervacijo v drugem hotelu.

Rok prijave: 17. 10. 1997

Cene prenočišča z zajtrkom v eno- in dvoposteljni sobi so v DEM/dan (plačilo v SIT po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan vplačila).

Označite oba ustrezna kvadratka

hotel	enoposteljna soba	dvoposteljna soba	single use
☐ gh. Metropol	☐ 119	☐ 184	☐ 149
☐ h. Roža	☐ 67	☐ 104	☐ 84
☐ h. Lucija/Barbara	☐ 61	☐ 94	☐ 76
☐ h. Slovenija	☐ 58	☐ 84	☐ 73
☐ h. Riviera	☐ 56	☐ 80	☐ 70

* Dolačilo za polpenzion: 15 DEM/dan na osebo

* Turistična taksa: 1.80 DEM na osebo

* Single use pomeni, da gost sam koristi dvoposteljno sobo

Izpolnjeni formular pošljite v Avditorij, Portorož.

AVDITORIJ

Kulturni, kongresni in promocijski center
Centro culturale, congressuale e promozionale
6320 Portorož, Senčna pot 10, Slovenija
tel.: (066) 747-090, fax: (066) 747-092

KNJIŽNIČARSKE NOVICE

7(1997)8-9

VSEBINA

ZBDS	str. 1
Splošnoizobraževalne knjižnice	str. 3
Mednarodna srečanja	str. 9
Mednarodni razpisi	str. 20
Borza dela	str. 21
Priloge	str. 22

Knjižničarske novice 7(1997)8-9. ISSN 0353-9237. Izdala: Narodna in univerzitetna knjižnica, INDOK center/knjižnica za bibliotekarstvo, 1001 Ljubljana, Turjaška. 1, p.p. 259. Urednik: Jelka Kastelic. Uredniški odbor: mag. Melita Ambrožič, Ivan Kanič. Naklada: 665 izvodov. Cena posamezne številke: 500 SIT. Knjižničarske novice lahko naročite za pol leta (januar-junij ali julij-december) ali za celo leto (januar-december). Naročila in odpovedi pošiljajte pismeno. Prejetih tekstov ne lektoriramo in ne honoriramo. Razmnoževanje ni dovoljeno.

Na podlagi mnenja Ministrstva za informiranje RS št. 23/179-92 z dne 16.3.1992 štejejo *Knjižničarske novice* med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 Zakona o prometnem davku, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

Naslov uredništva: NUK, Enota za razvoj knjižničarstva, za "Knjižničarske novice", Turjaška 1, 1000 Ljubljana. Prispevke lahko pošiljate tudi na disketah ali po elektronski pošti (NUK::JELA).

UDELEŽBA NA 29. KONFERENCI DRUŠTVA BIBLIOTEKARJEV MADŽARSKE

V prijaznem mestu Kečkemet, osemdeset kilometrov od Budimpešte je od 7. do 9. avgusta 1997 potekala letna konferenca madžarskih knjižničarjev. Trije udeleženci iz Slovenije Klara Kepe iz Lendave, Joška Papp iz Murske Sobote in Nada Češnovar iz Ljubljane smo se kot gostje udeležili njihovega srečanja. Na pot smo krenili že v sredo 6. avgusta in si ogledali Nacionalno knjižnico v Budimpešti. Tam so nas sprejeli nadvse prijazno in nam razkazali nekatere oddelke v knjižnici.

Proti večeru istega dne smo prispeli v Kečkemet. Ko smo se ustavili pred eno najmodernejših splošnih knjižnic v srednjem delu Evrope, mi je postalo jasno, zakaj so madžarski kolegi izbrali Kečkemet za kraj njihovega posvetovanja. Kečkemet je mesto, kjer prijeten park obkrožajo zanimive secesijske stavbe. Meščani so ponosni na zanimivo arhitekturo še posebno na mestno hišo.

Konferenca se je začela v četrtek 7. avgusta s pozdravnim nagovorom njihovega predsednika gospoda Erika Vajde. Tema letošnjega posvetovanja je bila: "Usluge - plačilo - sponzorji". Madžarski knjižničarji se srečujejo s podobnimi problemi kot mi, predvsem pa jih pesti pomanjkanje denarja, zato se na veliko povezujejo s sponzorji in o tem so govorili tudi na svojem pos-

vetovanju. Tako jim je uspelo zgraditi zelo lepo in funkcionalno splošno knjižnico v Kečkemetu. Knjižnico so nam seveda z veseljem razkazali. Zanimivo bi bilo, da bi se kdaj slovenski knjižničarji odpravili v ta kraj na kakšen dvodnevni izlet. Stroški bivanja so za naše razmere zelo poceni.

Ideja o knjižnici je nastala leta 1989 in leta 1996 je bila knjižnica že odprta za javnost. Direktorica knjižnice je zelo podjetna gospa, kar je dokazala tudi s tem, da je za 800 udeležencev konference organizirala značilni madžarski piknik na večji kmetiji v bližini Kečkemeta. Izleta v madžarsko pusto si nismo privoščili, ker nas je čakala dolga pot domov. Vrnili smo se s prijetnimi vtisi, spoznali smo se z novimi kolegi in navezali smo veliko stikov.

V Kečkemetu bodo veseli vsakega slovenskega knjižničarja, ki ga bo pot slučajno zanesla tja in z veseljem vam bodo razkazali moderno knjižnico.

Nada Češnovar

SREČANJE ČLANOV DRUŠTVA BIBLIOTEKARJEV CELJE V ROGAŠKI SLATINI

Člani DBC smo se v četrtek, 12. junija, dobili na tradicionalnem letnem srečanju. Letos so nas medse povabili kolegi iz Občinske matične knjižnice Šmarje, glavni organizator pa je bila gospa Metka Kodrič, vodja knjižnice v Rogaški Slatini.

Zbrali smo se v prostorih knjižnice v Rogaški Slatini, kjer nas je najprej pozdravil naš kolega knjižničar, g.

Jože Čakš, ki sedaj poleg vodenja Delavske univerze, katere del je tudi OMK Šmarje, opravlja tudi funkcije župana občine Šmarje. Razložil nam je zapleten položaj, ki ga morajo obvladovati knjižnice na področju bivše občine Šmarje, saj je le-ta razdrobljena na pet novih občin. Srečanja sta se udeležila tudi ga. Kristina Kampuš, vodja oddelka za družbene dejavnosti in župan občine Rogaška Slatina, mag. Branko Kidrič, ki nam je zaželel tudi v naprej mnogo uspehov pri širjenju bralne kulture, in prijetno druženje v njihovem kraju.

Gospa Metka Kodrič, višja knjižničarka in vodja knjižnice, je prikazala razvoj knjižnice in njeno vlogo v kraju. Po novem zakonu o lokalni samoupravi Občinska matična knjižnica Šmarje pokriva pet novih občin: Podčetrtek, Kozje, Rogaška Slatina, Rogatec in Šmarje. Kljub temu, da je matična knjižnica v Šmarju, je bila in še vedno je največja knjižnica v Rogaški Slatini.

V knjižnici sta redno zaposleni višja knjižničarka in knjižničarka, pogodbeno pa knjižničarka ter knjižničar v Rogatcu. Knjižnica je odprta 34 ur tedensko v Rogaški Slatini in 5 ur tedensko v Rogatcu, knjižničarji pa poleg izposoje in svetovanja, za obe knjižnici vršijo tudi nabavo in obdelavo knjižničnega gradiva.

Rogaška Slatina je znan zdraviliški kraj, kar je verjetno tudi eden od vzrokov, da je prav ta knjižnica po vojni dosegla največji razvoj na širšem celjskem področju. Knjižnica je imela takrat okrog 8.000 enot, vendar je po zaprtju leta 1968 mnogo knjig ostalo po domovih. Leta 1978 se je knjižnica s 4.200 enotami knjižničnega gradiva selila v prenovljene prostore stare zdraviliške direkcije. Lokacija je bila zelo slabo izbrana, saj ni bil možen dostop z avtomobilom in je bilo

potrebno vse gradivo nositi. Za knjižnico so se začeli ponovno boljši časi z redno zaposlitvijo višje knjižničarke leta 1985. Obstoječemu gradivu so pridružili fond zdraviliške knjižnice in povečali odprtost na 20 ur tedensko. Leta 1990 so se s fondom 11.000 enot preselili v sedanje prostore v Kulturnem centru. Ga. Metka nam je rast izposoje, ki je dosegla pravi "boom" z vrhuncem leta 1993, nazorno prikazala na grafikonu. Z zaposlitvijo knjižničarke se je našel čas tudi za promocijsko dejavnost knjižnice: srečanja, literarne večere, predavanja, kar imajo vse dokumentirano v spominskih albumih. Knjižnični fond šteje okrog 21.000 enot in se je v letu 1996 dva in pol krat obrnil. Vpisanih 2.595 bralcev je 17.266 krat obiskalo knjižnico. S svojim gradivom pokriva knjižnica potrebe učencev treh osnovnih in ene srednje šole. Enkrat mesečno organizirajo uro pravljic, ogleda iz šol in vrtcev. Pri delovanju jim mnogo pomeni tudi posluš lokalnega časopisa Rogaške novice, ki objavlja novice iz knjižnice.

S podporo OMK Šmarje, IZUM-a in ministrstva so se že lani lahko vključili v sistem COBISS. Pridno vnašajo gradivo in v naslednjem letu načrtujejo tudi izposajo preko tega sistema. Že sedaj uporabljajo sistem COBISS za iskanje po vzajemni bazi, v veliko pomoč pa jim je pri medbibliotečni izposoji, saj se je le-ta z uporabo elektronske pošte močno povečala, pričemer ga. Metka ni pozabila pohvaliti Osrednje Knjižnice Celje za ažurnost in prijazno sodelovanje. Knjižnica v Rogatcu je manjša, ima 6.300 enot gradiva, vpisanih 330 bralcev si je v preteklem letu izposodilo 6.500 enot. Zelo si želijo računalniško povezavo z Rogaško Slatino zaradi skupnega kataloga.

SREČANJE SLOVENSКИH POTUJOČIH KNJIŽNIC V MARIBORU

Po okrepčilu in krajšem klepetu smo se odpravili proti Rogatcu, kjer nam je g. Kodrič povedal nekaj zanimivosti o enem najstarejših trgov v Sloveniji. Omenja se že v rimski dobi, pred 700 leti pa je dobil trške pravice. Ob koncu trga se vzpenjajo stopnice k baročni cerkvi sv. Jerneja. G. Grobelnik nam je poleg razlage nastanka čudovitih fresk in oltarjev pripravil tudi majhno razstavo starih kronik, ki jih je rešil pred propadom. Najbolj obiskana znamenitost Posotelja pa je gotovo Muzej na prostem v neposredni bližini Rogatca. Muzej prikazuje arhitekturo tipične subpanonske domačije in skrbi za ohranjanje kulturnega izročila in stavbne dediščine na tem področju Slovenije. Postavljena je obnovljena domačija iz 18. stoletja, v kateri je bil rojen pesnik Jože Šmit, dodali pa so še gospodarsko poslopje, čebelnjak, svinjak, vodnjak in kovačijo, prikazana pa je tudi stara trgovina z mešanim blagom.

Da pa je bil zaključek tak kot se spodobi za prijetno srečanje, so nas naši gostitelji popeljali še na Donačko goro, ne čisto na vrh, ampak le do koč, kajti vse popoldne nas je pridno močil dež. Veselo razpoloženi smo obujali spomine predvsem na prijetne trenutke, ki jih pri našem delu nikoli ne zmanjka. S polnimi glavami novih idej in s spodbudami, ki smo jih dali drug drugemu, se že veselimo srečanja drugo leto v Šentjurju.

Slavica Hrastnik

Letošnje, že 5. redno srečanje slovenskih potujočih knjižnic - bibliobusov, je bilo od 2. - 3. julija v Mariboru. Srečanja se je udeležilo 53 udeležencev, in sicer potujočih knjižničarjev, ravnateljev knjižnic, predstavnikov lokalnih skupnosti in drugih gostov. Med njimi naj omenimo gospoda Iana Stringerja, knjižničarskega menedžerja in glavnega urednika angleške revije za potujoče knjižničarstvo Service Point iz Velike Britanije.

Prvi dan je v prostorih Mariborske knjižnice potekalo strokovno posvetovanje, na katerem se je zvrstilo več predavanj. Dr. Silva Novljan je predstavila referat z naslovom Potujoča knjižnica kot sodobno informacijsko središče, v katerem je poudarila pomen dela in profil knjižničarja na bibliobusu, opozorila na dejavnosti in različne oblike dela z uporabniki. Predvsem pa je poudarila pomembnost organiziranja obiskovanja bibliobusov v krajih, kjer ni možnosti stalne knjižnice. Gost iz Velike Britanije je spregovoril o načrtovanju notranjosti angleških bibliobusov in o različnih tipih računalniške opreme v njih. Igor Baš in mag. Matjaž Cigrovski iz IZUM-a sta predstavila projekt komunikacijskega in informacijskega opremljanja slovenskih bibliobusov. V zvezi s pro-

blematiko so udeleženci sprejeli naslednja sklepa:

1. računalniška opremljenost slovenskih bibliobusov se naj financira kot projekt, ki naj bo smiselno nadaljevanje projekta računalniškega opremljanja SIK-ov,
2. IZUM, oblikovalec projekta računalniške podpore v potujočih knjižnicah, bo svoje gradivo posredoval Ministrstvu za kulturo. IZUM naj dobro testira računalniško opremo glede na specifične pogoje v bibliobusu (tresljaji, klimatske razmere, itd.).

V nadaljevanju posveta pa so potujoči knjižničarji, ki so združeni v podsekciji za potujoče knjižničarstvo pri ZBDS, spregovorili o delu v preteklem letu, o delu in pomenu potujočih knjižnic v Sloveniji. Nika Pugelj, vodja Potujoče knjižnice iz KOŽ Ljubljana in Mojca Gomboc, vodja Potujoče knjižnice iz Mariborske knjižnice, sta poročali o obisku pri potujočih knjižnicah v Grčiji, Veliki Britaniji in na Češkem. Udeleženci posvetovanja so sprejeli tudi Pravilnik o ustanovitvi in delovanju podsekcije za potujoče knjižnice Slovenije.

Ob zaključku posveta so knjižničarji spregovorili še o načrtih v prihodnjem obdobju, predvsem o aktivnem sodelovanju na strokovnem posvetovanju ZBDS v Portorožu, o sodelovanju s potujočimi knjižničarji v tujini. Ravnateljica Mariborske knjižnice gospa Dragica Turjak in ravnatelj Osrednje knjižnice Srečka Vilharja iz Kopra gospod Evgen Koštial sta z zadovoljstvom poročala o poteku del pri izdelavi novih bibliobusov za Maribor in Koper.

Pozno popoldne so zbrani preživeli na skupnem kosilu - pikniku v prijetnem okolju gostišča Hugo ob Dravi.

Večerne ure pa so namenili obisku prireditelj na Festivalu LENT '97.

Drugi dan, v četrtek, so potujoči knjižničarji predstavili svoje bibliobuse Mariborčanom na Trgu svobode. Obiskovalci so si z zanimanjem ogledovali potujoče knjižnice iz Postojne, Novega mesta, Murske Sobote, Kamnika oz. Domžal, Tržiča, Ljubljane, Nove Gorice, Maribora in kombi za prevoz kolekcij iz Ptuja. Predstavitve so se udeležili tudi predstavniki Ministrstva za kulturo, AS Domžale, IZUM-a in drugi. Zaradi velike odmevnosti srečanja v medijih je bila z dogodkom seznanjena širša slovenska javnost.

Majda Blagšič

TUDI V LAVRIČEVI KNJIŽNICI V AJDOVŠČINI UVAJAMO BRALČKA PALČKA

Ali bo knjiga ostala naša spremljevalka? Jo bodo morda izrinili časopisi, televizija, računalniki, kasete, cd-ji? Svet gre s svojim razvojem naprej. Čase, ko so se v domovih med knjigami znašle le Večernice in Mohorjanke, je zamenjala prava poplava izdajanja novih knjig, med katerimi se znajdejo tudi otroške, najrazličnejših oblik in najrazličnejših vsebin.

Kaj otroci v resnici radi berejo, čemu v resnici radi prisluhnejo? Ali je potrebno dobrega braleca narediti ali se dober bralec rodi? Najbrž bi bili odgovori na to vprašanje zelo različni. Vsekakor se pa moramo odrasli, starši, vzgojitelji, knjižničarji, prodajalci ... zavedati pomena knjige in njene

vsebine, pomena pravljice, zgodbi, s katero se otrok sreča v svojem najzgodnejšem obdobju. Prav od tega je namreč v veliki meri odvisen človekov bralni razvoj in interes.

Ena izmed oblik, ki pomeni pozitivno uvajanje predšolskih otrok v svet besede, je tudi bralna značka v vrtcih. Bralček palček pomeni vzpodbujanje zanimanja za knjigo, za branje in pisanje, je pa tudi pomemben korak v razvoju sposobnosti otrok za besedno in nebesedno izražanje, za bogatitev besednega zaklada, za razvijanje domišljjskega sveta otrok ter za navajanje otrok na knjižnico.

V naši knjižnici smo idejo za Bralčka palčka dobili na strokovnih srečanjih v Pionirski knjižnici v Ljubljani ter na lanskem posvetovanju Bralnega društva Slovenije. Nato smo to idejo predlagali ravnateljici otroškega vrtca in ta jo je z veseljem sprejela. Tudi med vzgojiteljicami je ideja naletela na pozitiven sprejem. Starši predšolskih otrok so za Bralčka palčka izvedeli na roditeljskem sestanku, tu so bili tudi seznanjeni z njihovo vlogo pri izvajanju Bralčka palčka.

V jeseni je vrtec za starše organiziral predavanje Ljube Jenče, na katerem je predavateljica spregovorila o pripovedovanju ljudskih zgodb. V knjižnici smo izdelali seznam priporočenih knjig, ki je vključeval umetne in ljudske pravljice ter pesmice. Vrtec v Ajdovščini s svojimi podružnicami je ob Bralčku palčku dokazal veliko mero interesa in tudi ustvarjalnosti. V samo aktivnost je vključil vse predšolske otroke, ki obiskujejo vrtec. Ob posameznih prebranih knjigah so nastajali celi projekti, otroci so vsebine poleg besednega načina izražali še likovno, motorično, nekatera besedila so

dramatizirali ... seveda ob pomoči staršev in vzgojiteljic.

Zaključna prireditev je potekala 2. aprila v Lavričevi knjižnici, ki so jo ob tej priliki krasile ilustracije, plakati, lutke, ankete Več kot 200 otrok, ki so osvojili Bralčka palčka, je obiskal Tone Pavček. Otroci so sami poskrbeli za program tako, da se je vsaka skupina predstavila s svojo točko. Prireditev se je zaključila s podelitvijo priznanj bralčkom palčkom. Vrtec in knjižnica sta mnenja, da bosta s to obliko dela nadaljevali tudi letos in zraven pritegnili še otroke, ki obiskujejo malo šolo, niso pa vključeni v vrtec.

Marija Bajc

RAJANJE V IGRALNICI KNJIŽNICE JOŽETA MAZOVCA, ENOTA NOVE FUŽINE

Navada je, da imamo v splošnoizobraževalnih knjižnicah kotichek za najmlajše, pravljичno sobo, kjer se otroci srečujejo s svetom fantazije in ustvarjalnosti in kjer jim knjižničarji poskušamo skozi igro na sproščen način približati knjige in njihovo bogastvo. V Knjižnici Jožeta Mazovca, enota Nove Fužine pa večina otrok zahaja v našo Igralnico. Velik, svetel in sončen prostor v zgradbi krajevne skupnosti, kjer je tudi knjižnica, smo najeli pred sedmimi leti. Želja zadovoljiti čim več potreb mladih bralcev je v naši knjižnici prisotna že od njenega odprtja 1984. leta, zato je bila omara z igračami vedno ena od privlačnosti naše čitainiške ponudbe za najmlajše. Ko smo to omaro, sprva kot

edini kos pohišтва, preselili v novopri-
dobljeni prostor, se je slednjega prijelo
ime Igralnica.

V začetku je bilo v Igralnici živahno
le enkrat tedensko med urami pravljič
in med počitnicami. Lahko se po-
hvalimo s kar nekajletno tradicijo or-
ganiziranja počitniških dejavnosti -
kreativnih delavnic, ki smo jih vodile
knjižničarke same. Kar presenečene
smo, ko v današnjih mladostnikih -
obiskovalcih knjižnice prepoznavamo
malčke, ki so med prvimi sodelovali v
lutkovnih igrinah, zabavnih kvizih in
pri ustvarjanju umetnin, kot so posli-
kani kamni, izdelki iz gline, različne
lepljenke in slike. Otroške izdelke smo
v knjižnici redno razstavljali. Ostale
dni v letu je ostajala Igralnica na
veliko razočaranje otrok zaprta.

Ob vsakodnevnem delu v knjižnici
pa smo ves čas spoznavali, da je v
naselju Nove Fužine zelo slabo
poskrbljeno za osnovne kulturne in
druge potrebe prebivalcev. Vsak dan
se srečujemo z otroki brez varstva,
prezaposlenimi starši, brezposelnimi
mladimi z nepopolno izobrazbo in
funkcionatno nepismenostjo, nizko
samopodobo in s tem povezano
brezciljnostjo življenja.

V začetku letošnjega leta nam je
nekajmesečna kadrovska okrepitev da-
la možnost za uresničitev naše želje po
razširitvi programa posebnih dejavnosti
v knjižnici, ki naj bi vsaj delno
prispevale k zadovoljitvi zgoraj nave-
denih potreb prebivalcev Fužin. Razširjeni
program si je kot ciljno skupino zastavil vse
starostne skupine prebivalstva: od predšolskih
otrok, osnovnošolcev in mladostnikov do
odraslih. In ko se po dobrega pol leta
oziramo nazaj, ugotavljamo, da je
neuresničenih idej in zamisli še veliko,
zadovoljni pa smo tudi z rezultati
našega dela, h katerim so, vsak na svoj
način, prispevali vsi delavci knjižnice.

*In kaj se je v tem času dogajalo v
Igralnici?*

Štirikrat tedensko po tri ure je Igral-
nica odprla vrata vsem otrokom želj-
nim igranja. Da bi jim čas, ki so ga
preživljali v igri, čim bolj izpolnili,
smo jim vsak teden pripravili temo in
jo predstavili s knjižnim gradivom z
leposlovnega in strokovnega področja,
otrokom pa smo dali možnost, da so se
ustvarjalno izrazili. Najprej so si iz
kartona naredili nove igrače, februarja
so prišle na vrsto pustne maske in
pustovanje, čestitke za valentinovo,
pomlad smo pričakali z razstavo
Čudežno drevo, v lutkovni predstavi je
oživelala Sneguljčica in vseh sedem
palčkov, pogovarjali smo se o tem,
česa nas je strah in kaj si najbolj
želimo, in še veliko bi lahko naštevali.

Igralnico so zapolnili s svojimi
izdelki, a od vsega najpomembnejše pa
so prijateljske vezi, ki so se spletle
med nami.

Poleg igralnih ur so nas najmlajši
obiskovali enkrat tedensko na uri
pravljič, vsakih štirinajst dni pa tisti
malo večji na bralni urici in enkrat
mesečno na videopredstavi in knjižni
predstavitvi za otroke.

Z osmošolci pa smo na podlagi
ankete, ki smo jo izvedli v osnovni
šoli Nove Fužine, eksperimentalno
izvajali program dela z mladostniki.
Od aprila do junija se je skupina
sedmih fantov in deklet sestajala en-
krat tedensko po dve uri. Ker imajo
mladi največje probleme pri komuni-
kaciji z odraslimi (starši, učitelji) in
sami med seboj, smo program obli-
kovali in izvajali tako, da so se v
sproščenem ozračju pogovarjali o
različnih temah, ki jih žulijo.

Na začetku vsakega srečanja smo
se sprostili z različnimi igrami za
uvajanje in ustvarjanje razpoloženja,
nato pa "delali" po programu. Z upo-
rabo osnov realitetne terapije in te-

orije izbire so se mladostniki naučili prepoznavati svoje potrebe in načine za njihovo reševanje. Pogovarjali smo se o naših vrednotah, kot so poštenje, svoboda, resnica..., in kaj nam pomenija. Ves čas smo poudarjali potrebo po pozitivni naravnosti. Mladostniki so se učili izražati svoja mnenja na različne načine, in sicer so pisali, risali, naučili so se govoriti pred skupino, postavljati vprašanja (intervju), uporabili pa smo tudi metodo igranja vlog za prikaz in razumevanje določene problematike (odnos mladi - stari).

Na zadnjem srečanju smo skupaj poslikali majice in jih pozneje razstavili. Do dopolnitve programa za odrasle je prišlo na povsem spontan način. Med delom v izposoji je med knjižničarkami in bralci pogosto prihajalo do precej živahnih razprav o kakšni knjigi. Predvsem bralke pa so večkrat izrazile željo, da bi si vzeli več časa za pogovor o kakšni temi. Tako smo končno februarja letos začeli s knjižnimi predstavitvami za odrasle, ki so prerasle v neke vrste krožek, v katerem so se zbirale stalne bralke in vsakič pripeljale kakšno novo "članico". Knjige, ki smo jih predstavili, so nam nudile obilo gradiva za debato, razmišljanje in marsikatera bralka je povedala, da so se ji odprla povsem nova obzorja. Večina od njih že nestrpno pričakuje septembrsko srečanje. Pogovarjali smo se o knjigah: Pravica do sreče, Umetnost samoprenove, Učite jih sreče, Čar samozavesti in Imenovali so jo dvoje src.

S koncem šolskega leta in odhodom delavke, ki je delala za določen čas, smo zaenkrat zaključili tudi z dejavnostmi v Igralnici. Dne 24. junija smo pripravili zaključno prireditev, na kateri smo skupaj z otroki

predstavili sadove našega polletnega dela in igre. V pisano pobarvanem lončku so nam Mirela, Edin, Ilda, Dijana in Albina odigrali zgodbo iz Mojce Pokraculje, osmošolec Toni je ponovno usposobil podarjeno maketo male železnice, njegovi vrstnici Alma in Urša pa sta spregovorili o delu v skupini mladostnikov. Na prireditvi so bili vabljeni predstavniki institucij, ki se ukvarjajo s problematiko mladih na območju Novih Fužin: Svetovalnica Fužine, Zavod za zaposlovanje, Zavod za preprečevanje zasvojenosti, predstavniki osnovnih šol in krajevne skupnosti ter novinarka Dnevnika. Še vedno pa je bila največja udeležba tistih, ki Igralnico resnično potrebujejo. V prijetnem vzdušju smo preživeli urico z otroki in pokramljali z nekaterimi od njihovih staršev.

O našem delu veliko povedo tudi številke: v pol leta se je 300 ur organiziranega programa udeležilo 2.000 uporabnikov knjižnice, otrok in odraslih. Ob upoštevanju dejstva, da je narava nekaterih od dejavnosti takšna, da zahteva manjšo skupino ljudi - delo z mladostniki, študijski krožek - smo na doseženo zares ponosni.

Ker je ustanovitelj, kljub potrebam in kvaliteti našega dela pri uvajanju novih oblik dela v splošnoizobraževalni knjižnici, zavrnil vse zahteve za nova delavna mesta, ne vemo kako bomo organizirali dejavnosti v Igralnici jeseni, čeprav imamo še veliko zamisli, želja in volje.

Yana Maya
Slavica Đorović

PRAVLJIČNO POLETNE IGRARIJE V MARIBORSKI KNJIŽNICI

V Mariborski knjižnici vsako leto ponudimo otrokom že uveljavljeno obliko dejavnosti za mlade bralce s skupnim naslovom Vesele počitnice. Gre za obliko dejavnosti, ki sovpada z otrokovim prostim časom. V tem poletju so dejavnosti potekale v treh enotah: Pionirski knjižnici Nova vas, Tabor in Rotovž, razširili pa smo jih tudi v zunanji enoti v Rušah in Hočah.

Program Veselih počitnic je zasnovala skupina za dejavnosti, v katero so vključene predvsem pravljicarke in drugi pedagoško naravnani delavci. Potrebo po takšni obliki dela z mladimi bralci izražata predvsem izjemno velik obisk otrok in kreativno sodelovanje na delavnicah.

Posebej bom predstavila Vesele počitnice, ki smo jih zasnovali in izvedli v Pionirski knjižnici Nova vas in v Knjižnici Janka Glazerja v Rušah. Osnovno vodilo pri pripravi programa je aktivno vključevanje knjižnice v otrokov prosti čas, kjer mu na prijazen način ponudimo kvalitetna leposlovna in strokovna besedila. Vsako srečanje je bilo sestavljeno iz treh večjih sklopov, ki so med seboj tematsko povezani: pravljice, sprostitvene igre in kreativne delavnice. Pravljice smo zajemali iz bogate zakladnice ljudskega pripovedništva (indijanske, japonske, kitajske in slovenske ljudske pravljice). Simbolna govorica pravljice je ena od možnosti za razpiranje otrokove radovednosti in pogoj za odpiranje otrokove kreativnosti. V pravljичni igri se je mogoče nenasilno spustiti v svet otrokovega čudenja, ki najde odgovore v raznoliki strokovni literaturi za otroke (kako nastane mav-

rica, kdo živi v morju in kdo na nebu, kaj je v središču Zemlje in kakšno je videti veselje). Sprostitvene igre in vaje (piročnik Renate Srebot in Kristine Menih Potovanje v tišino) pa so tista dobrodošla oblika sproščanja, ki pomaga odpraviti napetost prestopov skozi domišljijo do končne inspiracije, kjer se otroci fizično sproščajo v kreativnih delavnicah (izdelovanje otroških indijanskih amuletov, kitajskih zmajev, podob iz prešanega cvetja, barvanje kamnov v barvah mavrice).

Ob tem smo vključili v srečanja tudi otroško poezijo, ker smo pri delu z mladim bralcem ugotovili, da je v bibliopedagoški vzgoji poezija premalo zastopana. Pesmi iz zbirke Bine Štampe Žmavc Nebeške kočije smo zastavili v obliki uganke, da se je otokova pozornost usmerila v pomene in igre besed. Razpoznavanje sporočila pesmi je vsebovalo ključ do razjasnitve posameznega tematskega sklopa, ki smo ga ob srečanju želeli obdelati (Kako se mavrica sanjavo spenja, Kaj je pod vznožjem sveta, Kako se zbudijo drevesa in cvetovi, Zakaj je nebo, Ko je sreča škrlaten srček ljubezni).

Ob srečanjih smo pravljicarji vključevali tudi zametke vodene domišljije (predstavim se kot cvetlica, poiščem si indijansko ime, predstavim se v barvi mavrice, kako se razlikujem od drugih kamnov), kar pa ni imelo terapevtski namen, ampak je služilo celostnemu sprejemanju življenja. Glede na številčno udeležbo otrok, tudi do 45, smo v praktičnem delu kreativnih delavnic vključevali tudi starše, ki so skupaj s svojimi otroki vodeno oblikovali pripravljene materiale (glino, papir, kamenje, prešano cvetje).

Izkušnje iz preteklih let so se pedagoško naravnanim delavcem mladinskih oddelkov Mariborske knji-

žnice znova potrdile. S tovrstnim vstopanjem v otroka negujemo njegov govor, domišljijo, otrokovo lastno razumevanje in kreacijo, predvsem pa vzgajamo zahtevnega bralca, ki bo vstopil tudi v svet računalništva, kjer bo skušal najti stik med tem, ko je človek šele pričel pripovedovati svojo izkušnjo, in med tem, kar nam danes ponuja znanost na različnih nivojih.

Zdenka Gajser

**MEDNARODNA
SREČANJA**

**PRISPEVEK JAVNIH
KNJIŽNIC K UVAJANJU
DRUŽBENIH
SPREMEMB**

(Danbury , 31. maj - 1. junij)

V okviru projekta Open Society Institute: Regional Library Program smo se Silva Novljan, Bojana Skrt, Boris Jukić in Breda Karun udeležili konference ob njegovem zaključku, ki je istočasno tudi sklepna faza projekta PLDP v okviru Phara. Konference so se, za razliko od prejšnjih, udeležili poleg nacionalnih koordinatortjev iz 16 držav srednje in vzhodne Evrope, tudi člani delovnih skupin za pripravo posvetovanj, priključilo pa se jim je tudi nekaj politikov. Slovenci smo poslali povabilo g. Gabrščku na Ministrstvo za kulturo, vendar se mu ni odzval.

Na konferenci so udeleženci sprejeli resolucijo, ki jo objavljamo na koncu

tega poročila. Sklepna ugotovitev konference je bila, da sta oba projekta izredno uspešna in da je nujno potrebno najti način, da se, morda v drugačni obliki, nadaljujeta. V ta namen sta bila na Evropsko komisijo že letos vložena dva nova projekta, Ouverture (nadaljevanje PLDP) in PubliCA SOUTH EAST.

V okviru konference so nam organizatorji pripravili tudi ogled treh knjižnic, enot mreže knjižnic Essex, ki ima sicer enotno upravo, nabavo in ostale skupne službe.

Knjižnica Braintree

Odperta aprila 1997 v novi, namen-sko zgrajeni stavbi. Na prostem pristopu je približno 35.000 enot knjižničnega gradiva. Pri neknjižnem gradivu prevladujejo "govoreče knjige", to so popularne knjige na avdio kasetah, po katerih je v zadnjem času veliko povpraševanje in jih izpo-sojajo v vseh angleških knjižnicah.

Knjižnica Chelmsford

To je centralna knjižnica Essex, ki ima tudi vlogo informacijskega središča Chelmsforda. Poleg izposoje knjižničnega gradiva, je v knjižnici mogoče dobiti izčrpne informacije z naslednjih področij:

- poslovne informacije, predvsem za mala in srednja podjetja
- središče za samostojno učenje
- informacije o zaposlovanju
- informacije s področja varstva potrošnikov
- informacije lokalne skupnosti

Knjižnica Great Baddow

Primer manjše knjižnice s približno 24.000 enotami gradiva, predvsem le-poslovja in manj zahtevne strokovne literature.

Pred odhodom domov, smo si ogledali tudi nekaj javnih knjižnic v Lon-

donu, med njimi tisto v *Croydnu*, jugozahodnem predmestju Londona. Z njo se Angleži radi pohvalijo in zares smo tudi mi po dopoldnevu, ki smo ga preživeli v njej, odšli navdušeni in polni novih idej. Knjižnica je v tej stavbi šele nekaj let in že pri načrtovanju so imeli knjižničarji enako važno vlogo kot arhitekti. Zato je prijazna tako do uslužbencev kot do uporabnikov. Tudi tu je močno poudarjena informacijska vloga - od zloženek z obvestili o vsem mogočem, ki so na stojalih po celi knjižnici, do mreže CD-romov z množico lokalnih informacij in seveda interneta. Uporabniki imajo na voljo tudi nekaj osebnih računalnikov z različnimi programi, ki jih lahko najamejo za lastno uporabo. Knjižnica je del kulturnega centra, v katerem so še muzej, galerija, kinodvorana in dvorana za različne prireditve.

Kaj bi lahko rekli, da imajo skupnega knjižnice, ki smo jih videli:

- knjižnice so združene v večje upravne enote
- vodstvo knjižnice zelo tesno sodeluje z lokalno skupnostjo, pa naj bo to politika ali druge, predvsem neprofitne organizacije
- tisti, ki knjižnico financira, in to je lokalna skupnost, ima velik nadzor in vpliv na poslovanje knjižnice
- knjižnice se trudijo, da pridobijo čim več lastnega prihodka, zato zaračunavajo vse, kar ne sodi v osnovno ponudbo (izposoja video kaset, laserskih plošč, uporabo interneta, prodaja spominkov, razglednic...)
- informacijska vloga postaja enakovredna kulturno-rekreacijski
- 60% prebivalcev je članov javnih knjižnic (21% v Sloveniji)
- javne knjižnice so nepogrešljiv del lokalne skupnosti, njeno središče,

prostor, kjer se ljudje srečujejo, kjer zvedo kam naj se obrnejo, ko karkoli potrebujejo in kjer se dobro počutijo

Zanimivo, poučno potovanje, ki bi ga priporočili in privoščili vsakemu slovenskemu knjižničarju.

Breda Karun

SKLEPI SODELUJOČIH V PROJEKTU PHARE PDLP/OSI

(Danbury, 31. 5. - 1. 6. 1997)

V skladu s svojim obsežnim poznavanjem trenutnega stanja in razvojnih potreb javnih splošnoizobraževalnih knjižnic in z idejami, pripombami in mnenji sodelujočih na sestankih v krajih Cluj, Pest in Danbury so projektni partnerji, ki predstavljajo javne knjižnice v deželah:

Albanija, Belorusija, Bolgarija, Hrvaška, Češka, Estonija, Grčija, Madžarska, Latvija, Litva, Moldavija, Poljska, Romunija, Rusija, Slovaška, Slovenija, Ukrajina in Carpenter Davis Associates,

sprejeli naslednja stališča:

Partnerji pozivajo Evropsko komisijo, združenji IFLA, EBLIDA ter vlade držav, bibliotekarske zveze in organe lokalnih oblasti v teh državah, naj:

1. Skličejo konferenco ministrov, kjer naj se dogovorijo za okvirno periodo in usmeritev razvoja javnih splošnoizobraževalnih knjižnic v

- kontekstu informacijske družbe (Information Society).
2. Zagotovijo nadaljevanje delovanja sedanjega foruma (Partnerstvo Phare PDLP/OSI) s financiranjem primernih nadaljevalnih aktivnosti, ki bi predstavljal obstoj mednarodnega lobija za prevzemanje najboljših rešitev podpiranja razvoja javnih knjižnic v partnerskih državah Srednje in Vzhodne Evrope.
 3. Zagotovijo primerne informacije in pomoč za promoviranje in pospešeno sprejemanje relevantnih mednarodnih standardov za javne knjižnice.
 4. Si prizadevajo pridobivati sredstva za javne knjižnice preko programov Phare in Tacis.
 5. Težijo k izboljšanju upravljanja javnih knjižnic z, na primer:
 - razvijanjem stroškovno učinkovitih postopkov za nabavo in obdelavo fondov javnih knjižnic
 - izgrajevanjem modelov za kooperativni razvoj javnih knjižnic, s katerimi bi zagotavljali primeren gospodarski učinek in stroškovno učinkovitejše načine zagotavljanja storitev
 - razvijanjem dogovorjenih kazalcev merjenja uspešnosti javnih knjižnic in kazalcev za nacionalne statistične preglede, ki so potrebni za ponazoritev njihove temeljne podobe, ter za spodbujanje uporabe nacionalnih in mednarodnih primerjav, kar vse spodbuja doseganje višje ravni delovanja
 - spodbujanjem privzemanja tehnik poslovnega načrtovanja in najboljših postopkov na področju raziskav uporabnikov, zato da se zagotovi kar najboljšo uporabo virov in se intenzivno osredotoči na potrebe državljanov
 6. Nadaljujejo z razvijanjem nacionalnih in lokalnih načrtov za razvoj javnih splošnoizobraževalnih knjižnic v sodobnih pravnih okvirih in s primernim dostopom do in z uporabo moderne tehnologije ter tudi s poznavanjem uspešnih modelov v drugih državah. Takšni načrti naj utemeljujejo vlogo javnih knjižnic, ki jo imajo le-te pri zagotavljanju krajevnih in drugih javnih informacij, in njihov potencialni prispevek k vseživljenjskemu učenju.
 7. Še naprej razvijajo strokovno znanje knjižničarjev z vsemi primernimi sredstvi, vključujoč
 - izmenjavo izkušenj na mednarodni ravni o uspešnih načinih izobraževanja
 - olajšave nastanka in izmenjave gradiva za usposabljanje knjižničarjev
 - vzpostavitev mehanizmov na nacionalni ravni, ki bi vzpodbujali mednarodno sodelovanje knjižničarjev.
 8. Financirajo in širijo raziskovanje, ki ocenjuje ekonomske, kulturne in izobraževalne koristi javnih splošnoizobraževalnih knjižnic.
- Vodje sedanjih projektov naj uporabijo kakršne koli vire, ki so še na razpolago, da:
1. Omogočijo dostopnost ugotovitev raziskav in gradiva za usposabljanje knjižničarjev.
 2. Izdelajo specifikacijo za razvoj sistemov krajevnih informacij.

Prevedla:
Polona Vilar

BUSINESS INFORMATION

(Mednarodni seminar, Würzburg, 28. junij - 4. julij)

Že od leta 1988 organizira Bibliothekarische Auslandsstelle pri Deutsche Bibliotheksinstitut vsako leto strokovne seminarje z udeleženci iz vse Evrope. Namen seminarjev, ki jim sledi strokovna ekskurzija je povezovali, razširjati in izmenjavati znanje in izkušnje knjižničarjev iz različnih držav zahodne, srednje in vzhodne Evrope.

Letos sva se seminarja v Würzburgu, poleg predstavnikov 10 držav, udeležili dve Slovenki, Zdravka Pejova iz Mednarodnega centra za promocijo podjetij in Breda Karun iz Knjižnice Otona Župančiča. Na seminarju smo obravnavali različne teme in vidike ponudbe informacijskih storitev na področju poslovnih informacij v neprofitnih organizacijah, od različnih tipov knjižnic, kulturnih centrov (ameriški in nemški), do vladnih služb. Poslovne informacije, kot tudi informacije na sploh, so zelo pomemben poslovni dejavnik, ki pa ni poceni. Že v začetku smo se srečali z vprašanjem cen informacijskih storitev in neprofitnosti knjižnic. Odgovori, ne glede na to, ali so prihajali z vzhoda ali zahoda, so nihali od popolne brezplačnosti, do zaračunavanja dejanskih stroškov. Prevladovalo je seveda drugo mnenje in praksa.

Ena skupina referatov je obravnavala teoretične vidike ponudbe poslovnih informacij in njihov pomen in vpliv na poslovanje in učinkovitost podjetij in širše na gospodarsko-družbeni razvoj. Na mikro nivoju, v okviru podjetja, je vodja informacijske službe Novo-Nordiska iz Danske, Henning Nielson, govoril o poslovnih

informacijah kot strateškem viru; Elisabeth Mangold, vodja informacijske službe Dow Chemical Company iz Švice, je govorila o ponudbi informacijskih storitev v multinacionalni korporaciji, Angela Abel iz TFPL, pa o upravljanju z znanjem v podjetjih. Na makro nivoju je Werner Schwuchow, iz Instituta za informacijsko ekonomijo, predstavil trg elektronskih informacijskih storitev v evropskem ekonomskem prostoru. V tem kontekstu je Sheilla Webber iz Velike Britanije v svojem referatu pokazala možnosti iskanja različnih informacij na Internetu.

Druga skupina prispevkov je predstavila konkretne primere razširitve ponudbe informacijskih storitev na področju poslovnih informacij - nekateri so bili tako dobri, da bi res lahko služili kot vzorec te dejavnosti. Taki so bili primeri iz naslednjih javnih knjižnic: Köln, Chelmsford, Århus (Danska) in Moskva. Vsi so, seveda podprti s spremljajočimi promocijskimi aktivnostmi, v kratkem času postali nepogrešljivi informacijski centri za njihovo neposredno okolje, posebej za srednja in manjša podjetja. Samo mimogrede, Mary Rowlatt, ki je predstavila knjižnico v Chelmsfordu, bo imela septembra referat na posvetovanju splošnoizobraževalnih knjižnic v Bohinju.

Izkazalo se je, da je potreba po tovrstnih informacijah posebej velika v srednje in vzhodno-evropskih državah, ki so v obdobju hitrih vzponov (tudi padcev) podjetništva. Na srečo se velika večina podjetnikov vse bolj zaveda pomena hitre in pravilne informacije. V javni knjižnici v St. Petersburgu se je število uporabnikov v zadnjem letu potrojilo in ne morejo več slediti povpraševanju. Žal podjetniki in ostali uporabniki, posebej v deželah v tranziciji, ne morejo priti do

poslovnih informacij na enem mestu. Taka situacija odpira velike možnosti za knjižnice, da vskočijo in izkoristijo svoje prednosti kot javnosti dostopni, strokovno usposobljeni ponudniki informacijskih storitev in postanejo vstopna točka v svet poslovnih informacij, katerih večina je že v digitalni obliki.

Informacije, ki jih uporabniki največkrat iščejo, si skoraj povsod sledijo v naslednjem vrstnem redu:

- finance
- podjetja, njihov rating
- raziskave tržišča
- zakonodaja, pravni predpisi
- patenti, standardi, statistike

Uvedba ponudbe informacijskih storitev na področju poslovnih informacij in celo ustanavljanje posbenega poslovno informacijskega servisa v okviru knjižnic zahteva:

- ustrezno računalniško in komunikacijsko opremo
- nabavo, organizacijo in vzdrževanje različnih virov informacij (lokalne, nacionalne in mednarodne baze podatkov, CD-romi, on-line, Internet)
- usposobljen kader

Vse to zahteva velika sredstva, predvsem pa zelo angažirane in ustrezno usposobljene ljudi, ki poleg strokovnega knjižničarsko informacijskega znanja tudi razumejo svet podjetij in biznisa. Zato je uvedba poslovno informacijskega servisa v večini primerov tekla v obliki projekta izven rednega financiranja knjižnic. Referati in razprave ob njih so ponovno pokazali smer, v katero morajo sodobne knjižnice, če hočejo, da jih čas ne povozi - razviti morajo nove, s sodobno tehnologijo podprte informacijske ponudbe - ponudba informacijskih storitev na področju poslovnih

informacij je samo ena od njih. Light motiv celega seminarja je bil, da morajo knjižnice postati sodobna središča učenja, ki bodo omogočala hiter dostop do informacij, kajti danes se morajo ljudje, podjetniki in poslovneži posebej, pri svojem delu gibati hitreje, kar tudi pomeni, da morajo hitreje in učinkoviteje priti do potrebnih informacij.

Seminar je bil lepa priložnost za povezovanje, dogovore in načrtovanje sodelovanja na skupnih projektih (Nemčija, Francija, Velika Britanija, Rusija, Madžarska, Hrvaška, Estonija) tako na nivoju posameznih knjižnic kot na nivoju strokovnih združenj. Upava, da bova prve rezultate takih pogovorov že predstavili na naslednjih posvetovanjih sekcij SIKov in specialnih knjižnic.

Nekaj zanimivih web naslovov:

www.fh-potsdam.de/~hobham/~IFLA

(referat H.C.Hobhama: Changing of management concepts in a digital library environment)

www.dis.strath.ac.uk/business

(viri poslovnih informacij na Internetu)

www.stbib_koeln.de

(poslovno informacijski servis v javni knjižnici Köln)

www.aakb.bib.dk/e-i/engelsk/intro.htm

(poslovno informacijski servis v javni knjižnici Århus, Danska)

Seminarju je sledila enotedenska strokovna ekskurzija s štirimi postanki:

1. München

- Založništvo Sauer
- Bavarska deželna knjižnica

2. Karlsruhe

- Badenska deželna knjižnica
- Univerzitetna knjižnica Karlsruhe

3. Heidelberg

- Založniško podjetje Springer

4. Frankfurt

- Nacionalna knjižnica
- Swets&Zeitlinger

Gotovo je največji vtis naredila nova stavba Nacionalne knjižnice v Frankfurtu, ki je odprta šele dva meseca. Njen fond šteje 7 milijonov enot, od tega 4% na elektronskih medijih. Skladišča so v treh podzemnih etažah in v njih je prostora za 20 milijonov enot. Uporabnikom je na voljo 150 osebnih računalnikov (OPAC, mreža CD-romov), od tega jih je 40 z dostopom do Interneta. Pravijo, da se v novi stavbi dobro počutijo tako knjižničarji kot uporabniki.

V vseh knjižnicah, ki smo jih obiskali, so nam povedali, da imajo velike težave s financiranjem, nakup gradiva se je zmanjšal (v Badnu za 40%, v Univerzitetni knjižnici Karlsruhe letos še niso kupili nobene knjige, naslove periodike so zmanjšali iz 4.000 na 3.000), število zaposlenih morajo zniževati (v nacionalki za 2%, v Badnu že 3 leta vsako leto zgubijo 1-2 delovni mesti, v Univerzitetni knjižnici Karlsruhe morajo v 10 letih zmanjšati število zaposlenih iz 80 na 65).

Breda Karun.
Zdravka Pejova

MEDNARODNA KONFERENCA "ORGANIZACIJA ZNANJA ZA ISKANJE INFORMACIJ"

(London, 16. - 18. junij
1997)

Za tem stvarnim naslovom, ki je točno pokrival vse možnosti, vidike in problemske sklope dejansko obravnavane tematike, tj. sistemov za predstavitev vsebine in iskanje po vsebinskih oznakah (besednih ali simbolnih) najrazličnejših, tradicionalno in elektronsko dosegljivih virov informacij, se je skrivala še posebna privlačnost: konferenca se je prekrivala tudi s šestim študijskim srečanjem o preučevanju klasifikacijskih sistemov, ki je bilo povrh še prav posebno, jubilejno. Pred štiridesetimi leti so se namreč od 13. do 17. junija (takorekoč ob istem datumu kot letošnja konferenca) v kraju Dorking južno od Londona pod geslom "Klasifikacija za iskanje informacij" sestali tedaj in še sedaj najprominentnejši raziskovalci oz. oblikovalci bibliografskih klasifikacij, predvsem seveda člani angleške "raziskovalne skupine za klasifikacijo" (med njimi J. Mills, B.C. Vickery, E.J. Coates, D.J. Foskett, C. Cleverdon, J. Farradane, Jean Aitchison), poleg teh pa še strokovnjaki iz drugih dežel: S.R. Ranganathan, J.H. Shera, E. de Grolier, Eugene Garfield (bolj znan kot pobudnik objavljanja citatnih kazal in direktor I.S.I.).

V imenu komisije za raziskovanje klasifikacij FID je letošnja konferenco organiziral Oddelek ("Šola") za knjižničarstvo, arhivistiko in informacijske študije pri najstarejši londonski univerzi University College London. Udeleženci (64) so prišli iz 20 držav; v

trodnevem programu so predstavili 31 referatov, h katerim je treba prišteti še 5 razmnoženih prispevkov avtorjev, ki se konference iz kakršnih koli razlogov niso mogli osebno udeležiti. Za ustne predstavitve je organizator razmnožil samo izvlečke z obljubo, da bodo celotna besedila objavljena v zborniku, ki bo razposlan udeležencem jeseni letos.

Zasedanja so bila prvega in tretjega dne plenarna za predstavitve splošnih problemov oz. celostnih prikazov tako besednega in simbolnega indeksiranja oz. iskanja informacij po obeh vrstah stvarnih oznak. Obilica ožje zastavljenih referatov je prisilila organizatorja, da je te drugega dne razporedil v dve vzporedno potekajoči seriji zasedanj, v prvo so uvrstili teoretska vprašanja stvarne obdelave nasploh in indeksiranja z gesli še posebej, v drugo pa obravnavo bibliografskih klasifikacij. Problemska povezava teh ločenih zasedanj je bila vendarle tako velika, da se je izkazala ta vzporednost, nujna sicer iz organizacijskega vidika, za najbolj šibko stran sicer odlično pripravljenega srečanja. Kot avtorji ali (in, nekateri, tudi kot) moderatorji posameznih zasedanj so sodelovali v osupljivo reprezentančni zasedbi največji še živeči oz. že dolgo časa poznani teoretiki in praktiki z obravnavanih področij - da omenim samo nekatere: Jean Aitchison in Alana Gilchrista za tezavre, Elaine Svenonius in Nancy Williamson za teoretska vprašanja predstavitve znanja sploh (semkaj bi lahko prišteli vsaj po poslanem referatu, če že ne po dejanski prisotnosti, tudi A. Neelameghana) in Douglasa Fosketa, Jacka Millsa in Erica Coatesa za klasifikacije, pri čemer pa nikakor ne smemo izpustiti še obeh glavnih urednic dveh po svetu najbolj razširjenih klasifikacij, tj. Joane Mitchell (Deweyeva decimalna

klasifikacija DDC) in Iae McIlwaine (UDK). Primerjava za 40 let nazaj z zasedbo na konferenci v Dorkingu pokaže, da je kar 5 njenih udeležencev aktivno sodelovalo tudi na letošnji (najbolj znani med njimi, B.C. Vickery, v sklepni besedi z oceno razvoja od tedaj, sedanjega stanja in perspektiv za vnaprej), na kateri se je tako (z izjemo teoretikov "nemške" šole) zbrala svetovna elita najmanj dveh generacij.

Obilica referatov dopušča samo najbolj okvirno predstavitve obravnavanih vprašanj, ugotovitev in sporočil, in sicer ne glede na to, kako so bili posamezni prispevki (bolj ali manj ustrežno) razporejeni po posameznih, še zlasti vzporedno potekajočih zasedanjih.

Z izpopolnjenimi možnostmi avtomatskega indeksiranja je prišlo do opaznega zastoja v preučevanju teoretskih podlag klasifikacij in s tem izpopolnjevanja obstoječih oz. razvijanja novih klasifikacijskih sistemov, upočasnila se je tudi dinamika uvažanja kontroliranih slovarjev. Po drugi strani je razmah računalniškega komuniciranja po svetovnem omrežju mrež Internet informacijskim posrednikom in neposrednim uporabnikom nesluteno povečal možnosti dostopa do najrazličnejših virov informacij s pomočjo raznih "orodij" ali z direktnim vstopom v povsem določene baze podatkov.

Prav možnosti neposrednega brskanja in dostopa še posebej do informacijskih virov o "literaturi" postavljajo pred bibliotечne delavce vrsto izzivov, od katerih zlasti izstopata naslednja dva: kako v "virtualni knjižnici" opisati (katalogizirati, indeksirati, klasificirati) kjerkoli elektronsko oblikovane oz. elektronsko dosegljive, vendar fizično neprisotne publikacije, dokumente in kako zblížati pristope uporabnikov pri neposrednem iskanju

s konvencijami stvarnega označevanja, ki jih uporabljajo upravljalci knjižničnih oz. bibliografskih informacijskih sistemov.

Trendi razvijanja bibliografskih zbirk podatkov nakazujejo, da se lahko z uporabo relacijskih problemov vodenja zbirke doseže fleksibilnejše vstopanje v zbirko tako s (fasetno) klasifikacijo kot z besedno izraženimi stvarnimi oznakami. Je pa to seveda povezano s primernim prilagajanjem samih (zlasti že dolgo utečenih) sistemov stvarnega označevanja virov informacij. Pri avtomatskem indeksiranju se lahko po mnenju nekaterih njegova kvaliteta in iskalna vrednost bistveno poveča s predhodnim, "ročno" opravljenim grobim klasificiranjem. Tudi prodirajoče uvajanje t.i. grafičnih uporabniških vmesnikov očitno prispeva k okrepljenemu zanimanju za uvajanje strukturiranih sistemov stvarnega zajemanja informacij.

Izhajajoč iz (v prispevkih vseskozi prisotnega) fenomena "virtualne knjižnice" kot "skupnega podviga, podjetja, v katerem sodelujeta v stalnem interaktivnem procesu knjižničar oz. informacijski strokovnjak in bralec oz. uporabnik", je bil s posebnim ozirom na organizacijo, ureditev njene vsebine, njenih "zalog" zanimiv prispevek, ki ugotavlja, da prav to zahteva razširitev Ranganathanovih petih zakonov knjižničarstva s še dvema novima, dodatnima:

- (šestim) "vsakemu bralcu njegova knjižnica"
- (sedmim) "vsaki knjižnici prispevek bralca";

zakona naj bi z vidika strukture bibliografskih zbirk zagotovila uresničitev dveh načel: recipročnosti in transparentnosti.

V luči take razširitve Ranganathanovih zakonov in seveda z

upoštevanjem posebnosti uporabnika, ki v raznih stopnjah informatizirane knjižnice (elektronski, digitalni, virtualni) v le-tej sam išče publikacije, dokumente oz. preko nje ali kar s svojega računalnika doma neposredno brska (kdaj pa kdaj tudi samo blodi) po Internetu za raznovrstnim informacijami - in to seveda počenja na svoj način, prednostno z iskalnimi izrazi, ki jih pozna oz. so mu domači - se potrdi resničnost oz. smiselnost misli, ki jih je v sklepnem pregledu poteka konference izrekel Brian Vickery.

Najprej je ugotovil, da ostajajo osnovni konceptualni problemi in dileme informacijskih jezikov še vedno nedorečene ne glede na prehitevajoč razvoj tehnoloških možnosti procesiranja in iskanja informacij. Dalje je zaznati, da po daljšem zastoju v preučevanju zlasti klasifikacijskih sistemov in problemov tovrstno študijsko in implementacijsko delo ponovno oživlja. Z možnostmi, ki jih ponuja okolje virtualne knjižnice in uporaba Interneta ter z upoštevanjem uporabnikov, ki se teh možnosti poslužujejo vedno bolj samostojno za iskanja po vesolju elektronsko zajetih informacij, vendar s pristopi, ki niso povsem identični s pristopi knjižničarjev, je predvidljiva razvojna rešitev v oblikovanju takšnih sistemov, ki stvarno organizirajo zbirko virov informacij s formaliziranimi besednimi (tezavri) in/ali simbolnimi (klasifikacije) informacijskimi jeziki, uporabniku pa dopuščajo vstop z njemu naj-bolj ustreznimi izrazi, ki jih primerni vmesni programi uskladijo z "internim" jezikom oz. jeziki sistema tako, da v vsakem primeru zagotovijo oblikovanje najboljšega odgovora na uporabnikovo "neformalizirano" vprašanje.

Toliko o splošnih vtisih s konference, več o njej pa bo možno povzeti iz

zbornika s popolnimi prispevki, ki bo objavljen, tako so obljubili, jeseni, no, vsaj do konca tega leta.

Jože Kokole

**LIBER ANNUAL
GENERAL
CONFERENCE 1997
The Teaching Library
(Bern, July 1 - 5, 1997)**

LIBER je svojo letošnjo konferenco organiziral v Bernu, Švica. Glavna tema in naslov konference je bila - Teaching Library. Da bi letošnjo konferenco čimbolj približali mlajšim knjižničarjem, so se odločili sponzorirati stroške prevoza in namestitve. Razpis je bil namenjen mladim knjižničarjem iz "vzhodne" Evrope, kateri se težje udeležijo konference zaradi velikih stroškov potovanja. Imela sem srečo in bila ena od treh, katere so povabili v Bern na njihove stroške.

Glavna tema konference je bila vloga knjižnice pri učenju uporabnika in njegovem izobraževanju. Urnik je bil razdeljen na dopoldanski in popoldanski del. Nato pa še podrobno razdeljen na posamezne sekcije oziroma teme. Predavatelji so večinoma pri predavanjih predstavili svoje poglede in izkušnje z izobraževanjem uporabnikov in prizadevanja za boljše in kvalitetnejše izobraževanje. Seveda so bila mnenja in pogledi različni odvisno od okolja in države iz katere so prihajali.

V predkonferenci so se dotaknili vedno bolj aktualne teme "copyright" - problema avtorskih pravic pri kopiranju člankov iz revij ali knjig. To

vprašanje bo tudi pri nas vedno bolj v ospredju. Vsi pa so si bili enotni, da je potrebno nameniti nekaj časa predhodnemu izobraževanju uporabnikov in jim s tem nuditi zadovoljivo znanje in jim tudi omogočiti neomejen dostop do znanja, kulture in informacij. Naučiti jih moramo samozobraževanja in sposobnost oblikovanja zahtev po informacijah.

Vzporedno s konferenco je potekala razstava sponzorjev konference, na kateri smo si lahko ogledali nekaj tehničnih novosti namenjenih avtomatizirani izposoji gradiva, novosti založnikov. Na ogled je bil tudi testni program švicarskih knjižnic za medknjižnično izposajo, predstavitev novih revij, katalogov knjig in elektronskih medijev.

Zadnji dan so nam organizirali ogled knjižnic. Izbrala sem si ogled Slovanske knjižnice in novega skladišča Nacionalne knjižnice. Slovansko knjižnico so pred kratim preselili v nove prostore bližje središču mesta in jo tako tudi fizično približali uporabnikom. Vendar imajo kljub temu sedaj le 10-15 obiskovalcev na dan. Knjižnično gradivo obsega precej literature o Jugoslaviji in tudi nekaj knjig in revij iz Slovenije.

Nekaj posebnega je bil ogled novega skladišča Nacionalne knjižnice. Zgrajeno je poleg stare stavbe, vendar v celoti pod nivojem in to kar 7 nadstropij pod zemljo. Kljub temu, da je popolnoma nova se niso odločili za avtomatizirano skladišče ampak za compacte, kateri se lahko prilagajajo tudi vrsti gradiva. Lahko shranjujejo vse od knjig do kartografskega gradiva. Le transport knjig je urejen avtomatsko po tekočem traku do izposojvalcev. Skladišče je še v izgradnji in je bilo ob obisku popolnoma prazno in čaka na preselitev knjig.

Konferenca je bila zelo zanimiva, tako sem imela priložnost spoznati knjižničarje in delavce v knjižnicah drugih držav, izmenjati izkušnje in mnenja predvsem z mlajšimi udeleženci.

Irena Lozej

MEDNARODNA KONFERENCA "IAIMTE"

V Amsterdamu se je od 9. do 11. julija 1997 odvijala mednarodna konferenca o poučevanju in učenju jezika ter literature, ki jo je organizirala mednarodna zveza IAIMTE (International Association of the Improvement of Mother Tongue Education) v okviru Univerze v Amsterdamu. Mednarodna zveza IAIMTE je bila ustanovljena leta 1994 v Amsterdamu in skuša uresničiti naslednje aktivnosti:

- izdajo mednarodnih novic s tremi izdajami letno (prva izdaja sega v leto 1994);
- organiziranje vsakoletnih simpozijev, ki jih sklicujejo posebne specializirane skupine (začetek v letu 1995);
- izdaja mednarodne revije trikrat letno (prvič 1996);
- organizacija mednarodnih konferenc (vsaka tri leta) - prva je bila organizirana letos.

Udeležili so se je predstavniki iz različnih držav: Francije, Belgije, Poljske, Nemčije, Španije, Nizozemske, Romunije, Anglije, Irske, Švice, Izraela, Kanade, ZDA, Avstralije, Indije in Slovenije, ki sva

jo zastopali dr. Metka Kordigel s Pedagoške fakultete v Mariboru in Blanka Bošnjak iz Mariborske knjižnice - Pionirske knjižnice v Mariboru. Dr. Metka Kordigel je tudi zelo uspešno sodelovala s prispevkom: "Children need kitsch: so we need fairy tales in curriculum", ki je vzbudil precejšnje zanimanje med poslušalci in sodelujočimi.

Cilj konference, da se združijo izkušnje učiteljev maternega jezika in književnosti različnih dežel, regij in držav, je bil gotovo dosežen. Prav gotovo drži, da se poslužujejo učitelji v osnovnih in srednjih šolah pri poučevanju jezika in književnosti, ne glede na narodnost, velikokrat skupnih metodičnih korakov. Različni vzgojni sistemi se srečujejo z mnogimi izzivi, saj so družbene potrebe po pismenosti in zmožnosti komunikacije vedno večje, in kar je zmeraj bolj opazno, zaradi tega naraščajo kulturne in jezikovne razlike. Zato se v posameznih državah vedno več raziskuje na področju poučevanja in učenja maternega jezika - vendar izolirano. Zato je še kako pomembna mednarodna izmenjava izkušenj na tem področju, kar je tudi osnovni razlog za ustanovitev mednarodne zveze - IAIMTE.

Cilji IAIMTE so izgradnja enotnega mednarodnega omrežja nacionalnih in regionalnih zvez na področju poučevanja in učenja maternega jezika ter književnosti. IAIMTE želi podpirati različne prispevke glede idej pri poučevanju, teoretičnih in empiričnih raziskavah, želi osnovati mrežo učiteljev maternega jezika s posebnimi podobnimi interesi (specialnih interesnih skupin) ter želi spodbujati ustanovitev novih zvez in pomagati nacionalnim zvezam, kjer so interesi vzgoje v maternem jeziku ogroženi.

Torej, mednarodna zveza IAIMTE se ukvarja s skupnimi problemi, npr. poučevanja francoskega jezika in književnosti v Franciji, angleškega jezika in književnosti v Veliki Britaniji... Jezikovna in književna vzgoja v okviru določenega maternega jezika se prične že v zgodnjem otroštvu in traja do pozne adolescence. Pomembno je, da zajema ta vzgoja poučevanje pisanja in govora, slovnice in komunikacije, književnosti in kritičnega branja. Zato so cilji IAIMTE blizu tudi mladinskim knjižničarjem, saj je naše delo kompleksno in zajema tudi knjižnično, knjižno in književno (literarno) vzgojo mladih oz. uporabnikov mladinskih knjižnic.

Blanka Bošnjak

MEDBIBLIOTEČNA IZMENJAVA DOKUMENTOV – MOŽNOSTI IN PREPREKE

Peta mednarodna konferenca o medbibliotečni izposoji in posredovanju dokumentov je potekala od 25.-28. avgusta v drugem največjem danskem mestu in univerzitetnem središču Aarhusu. Gostitelj konference je bila narodna in univerzitetna knjižnica Aarhus, ki opravlja hkrati tudi nalogo nacionalnega centra za medbibliotečno posredovanje gradiva knjižnicam na Danskem.

Osrednja tema konference, okroglih miz in predstavitev je bila vpliv informacijske tehnologije na medbibliotečno dejavnost in njena prihodnost.

Kljub temu, da so med posameznimi državami še velike razlike v organizaciji in delovanju medbibliotečnih služb smo lahko ugotovili, da sodobna tehnologija že močno spreminja naravo dela v medbibliotečnih oddelkih. Vse več knjižnic ima dostope do elektronskih podatkovnih baz in katalogov preko interneta kakor tudi avtomatizirane sisteme za naročanje dokumentov. Nova tehnologija ponuja nove – hitrejše in bolj učinkovite možnosti pri posredovanju dokumentov. Elektronsko naročanje dokumentov je zelo pospešilo dobavne roke, čas od naročila do prejema se je v mnogih državah skrajšal od povprečnih 12 dni na 3 dni, v mednarodni izmenjavi pa na osem dni. Kopije lahko uporabnik prejme že isti dan ob ustreznem doplačilu seveda.

Upravičeno lahko govorimo o "globalizaciji" medbibliotečne dejavnosti, kjer fizična oddaljenost ni več tako pomembna, meje med knjižnicami in državami so vse bolj zabrisane, gradivo pa postaja dostopno uporabniku ne glede na vir in fizično oddaljenost.

V mednarodnem prostoru imamo ogromno informacijskih virov, tako klasičnih kot elektronskih, tehnologija pa nam ponuja nove rešitve, kako jih najbolje izkoristiti. Uvajanje elektronskih – avtomatiziranih sistemov je povezano z velikimi finančnimi sredstvi. Nekatere države so opozorile, da v prehodnem obdobju porabijo za nove tehnologije veliko več denarja kot za nakup knjig.

Vse več gradiva se pojavlja v elektronski obliki, elektronski časopisi..., tako da ponekod že lahko govorimo o prehodu oz. transformaciji knjižnic kot skladišč v elektronske informacijske centre. V Veliki Britaniji je bilo 1991 leta 110 elektronskih časopisov, lansko leto pa že 1700. Zavedati se

moramo, da je njihovo razširjanje tesno povezano s copy-rightom. Mnoge države nimajo ustrezne zakonodaje, ki bi ščitila oz. določala pravila izkoriščanja teh dokumentov. Kljub temu smo lahko ugotovili, da medbibliotečna izposoja v svoji tradicionalni obliki (še) ne bo izginila, se bo pa zagotovo njena vloga spremenila.

In s kakšnimi preprekami se srečujejo knjižnice v medbibliotečni dejavnosti?

Eden izmed najpogostejših je vsekakor ekonomski dejavnik, še posebej pesti dežele v razvoju. Znotraj tega dejavnika moramo omeniti razlike v tečajih kakor tudi visoke stroške bančnih storitev pri posredovanju denarja v tujino. S temi težavami se srečujemo tudi mi in iščemo rešitve s knjižnicami – dobaviteljicami.

Zaradi slabe tehnološke opremljenosti mnogih knjižnic je gradivo, ki ga prejmejo na nekonvencionalnih nosilcih (knjiga na mikrofisu...) mnogokrat neuporabno, saj ne posedujejo ustreznih aparatov za čitanje le tega.

Med profesionalne prepreke vsekakor sodi kršenje načela vzajemnosti in sodelovanja; mnoge knjižnice si gradivo izposojajo, niso pa pripravljene posredovati gradiva drugim iz lastnih fondov. Tudi če v kateri knjižnici prevladuje filozofija samozadostnosti in zaverovanosti v lastno nabavno politiko lahko z gotovostjo trdimo, da bo v skrajni konsekvenci uporabnik tisti, ki nas bo prisilil v odprtost in povezovanje na mednarodnem nivoju.

Na vseh področjih knjižnične dejavnosti in še posebej na področju mednarodne medbibliotečne izmenjave postajajo spremembe norma. V skladu z razvojnimi možnostmi vsake države se spreminjajo tradicionalni postopki pri posredovanju in izmenjavi dokumentov. Zavedati se

moramo, da končnega uporabnika zanima hiter dostop do dokumentov ob čim manjših stroških, način, kako pridobiti te dokumente pa je seveda naša naloga.

Vsekakor moramo slediti najnovejšim tehnologijam, vendar ne gre prezreti, da napreduje s takšno hitrostjo, da težko napovemo vse implikacije, ki jih bo imela na transformacijo medbibliotečne dejavnosti.

Silvester Videtič

MEDNARODNI RAZPISI

Iz Zavoda za odprto družbo - Slovenija so nam poslali razpis za delovno mesto v Regionalnem knjižničnem programu (Budimpešta), ki je del mreže Sorosovih fondacij. Razpis objavljamo v originalu, v angleščini.

POSITION ANNOUNCEMENT Program Coordinator Regional Library Program Open Society Institute – Budapest

We seek a dynamic individual to serve as Program Coordinator of the Regional Library Program (RLP) of the Open Society Institute (OSI), a member of the network of Soros Foundations operating in Central and Eastern Europe, the former Soviet

Union, and Haiti. Based in Budapest, Hungary, the RLP supports, promotes and advances all aspects of library and information science in 24 countries throughout the region. Working in conjunction with the national Soros foundations in each country to assess needs and priorities, the RLP assists libraries in realizing their full potential by providing a broad spectrum of programs that reflect basic library services, and current trends in the field. Current programmatic activities include curriculum development and continuing education in library automation, management of innovation, personnel, and collections; support for creating national and regional bibliographic resources; support for library automation and other new information technologies; and developing professional networks for the library community.

The Program Coordinator will assist the Program Manager in the day to day activities of the RLP, and will report to the Program Manager. Duties include: working with grant applicants and grantees to prepare project proposals, and negotiate contracts and budgets; coordinating training workshops; and overseeing database of RLP projects.

The individual we seek as Program Coordinator has a commitment to improving library services in the region, a vision of the contributions that libraries can make to the development of open societies, and experience working in the region.

Qualifications:

- Knowledge of library and information science
- Knowledge of /or experience in Central and Eastern Europe, the former Soviet Union, and Haiti
- Excellent oral and written communication skills in English; knowl-

edge of one or more languages of the region is helpful

- Experience in coordinating various projects simultaneously
- Excellent diplomatic skills
- Highly organized and attentive to detail
- Willingness to travel
- Ability to work independently, as well as part of team

The position is available immediately. Salary commensurate with experience. Interested candidates should submit their cv with a cover letter as well as the names of at least two professional references. Review of candidates will begin immediately. Please, send all materials to:

*Regional Library Program
Open Society Institute
H - 1051 Budapest
Oktober 6 u. 12
Hungary
Fax: 36 1 327 3101
e-mail: kupryter@osi.hu*

**BORZA
DELA**

Knjižnica Domžale zaposli **bibliotekarja** z visokošolsko diplomoto družboslovne ali humanistične smeri in strokovnim izpitom bibliotekarske stroke. Kandidat mora poznati osnove katalogizacije revij in člankov, imeti mora licenco za vnos podatkov v sistem COBISS. Od kandidata pričakujemo vsaj enoletne delovne izkušnje. Delo bomo sklenili za določen čas (12 mesecev), z možnostjo podalj-

šanja za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Poskusno delo bo trajalo 6 mesecev. Dokazila o izobrazbi in zahtevanih pogojih pošljite do vključno **20. septembra 1997** na naslov: Knjižnica Domžale, Ljubljanska 58, 1230 Domžale.

Marjan Gujtman

PRILOGE

V prilogi objavljamo **prijavnico in rezervacijo hotela** za letošnje strokovno posvetovanje in skupščino ZBDS, ki bo potekalo pod naslovom "Knjižničarji pred novimi izzivi" od 27. - 29. oktobra v Portorožu.